

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis in illa dispensat? parag. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

ex aliis contractibus, nam propterea, si ex contractu v.g. mutui, vel emptionis, vel depositi, & similiū nullam administrationem alterius continentē, quamcumque summam alteri debet, Irregularis ex hoc capite non erit.

At, si remaneat astrictus ex dolo, vel certe, si probabilitate timetur, ne moveatur lis de dicto dolo, erit ex capite Infamia, vel probabilis periculi, ne succumbendo liti, Infamis erit, inquam, arcendus ab Ordine, donec lis finiatur?

Debet tamen definiri tempus ad item terminandam, ne Adversarius nimis in longum

a Sayr. de Cens. l.6.c. 5. Inquires: Si quis, dum est in officio publico, ordinetur (sancte cum peccato gravi, quia prohibitus de re gravi est) licetene poterit Sacras functiones peragere, & in officio persistere?

b Sayr. l.c. 6. Respondeo. Nequasquam b; cum enim Toller lib. i. hic, durante officio, vel obligatione astrictio, sit Irregularitate initia, liber non erit, ut possit accedere ad altare: quicquid dicat Bonacina e inducens quedam Textum, qui, si penetreretur, id non dicit. Immo, si quis non

q. 2. p. 4. n. 3. V. Tertio dum absolutus a ratiociniis initietur, debent illius bona traditi Creditoribus. Quod si canon in obligat. sufficient, reliqua denerbit Epilocus, qui

d Sayr. l.c. illum initiat, si id scienter fecerit, compen-

Vgl. de Ir- fare. 7. Quid si administratio, vel obligatio ad ratiocinia superveniant jam legitimè ordinatio, inferetne Irregularitatem?

Respondeo. Non inferset, quia iura semper loquuntur de eo, qui Ordinem non habet, prohibentque, ne quis ordinari possit. At nihil lo-

e Vgl. de Irreg. l.c. n. 8. 11. quantur de jam ordinatio. Ita Vgl. e & alii.

Irreg. l.c. n. 3. Innoc. c. 1. Quomodo cesset hac Irregularitas.

sinic. de ob. ligat. ad ratiocin. 1. Cessabit sine dubio, si dispensetur quis à

f. C. Odo- ard. de So- luitio Suar. d. 51. de Cens. se. 5. 19. 4. 7. 1. potente hanc dispensationem concede- re, de quo, mox. Verum alio item modo, quasi ex natura sua, cessabit, si Primo, officium deponatur. Secundo, si redatur ratiocinium, vel saltem praestetur pignus, seu fidejussio, qua quis administrationis rationem se reddatur, promittat, vel in causa mortis litis ratiocinii causam assumit. Tertio si quis bonis cedar, eo modo, quo non redditus Infamis, quod certum est in Clerico configente ad remedium Capitis f. Odoardi, ob quod non incurritus Infamia, inquit, naendicitas.

§. III.

Quis Dispensat in Irregularitate ex officio, vel obligatione ad ratiocinia?

1. Non nisi summus Pontifex, dum durat Officium, vel dicta obligatio, iis enim non durantibus, iam cessare Irregularitatem, diximus modo. Episcopum non posse, certum sit, quia haec potestas nullib[us] ip[s]i concessa est.

C A P U T . X X.

De Irregularitate orta ex Pauperitate.

§. I.

1. **T**AMETSI Paupertas propriam Irregularitatem nequaquam pariat, quia tamen hominem non solemniter in Religione Professum impedit ab Ordinibus, præfertim Majoribus; ideo de ea hic nonnulla sunt afferenda. Nonnulla, inquam, plura enim de cädiximus, cum de Patrimonio Ordinandi locuti sumus. Hic igitur notanda sunt tantummodo quatuor.

2. Primo, Pauper in hac materia ille dicitur, qui coagrua sustentatione caret. Quare, si quis locuplete gaudens Patrimonio, ita tamen aere alieno gravatur, ut eo pro Creditoriis subducto, ip[s]i non remaneat, quo honeste vivat, pauper est, nec ad Ordines admittendus: at, si a Sust. de condonationem a Creditoriis habeat, vel Cens. d. 1. commoda sustentatione servata, reliquis bo- s. 2. 7. 11. nis cedat, modo non inducente, pro consuetu. Billie. n. dine regionis, infamiam, seu notabilem deduc. 19. 4. 7. 8. cus, ad Ordines admitti utique potest, ut dixi 200. Cap. præced. §. I.

3. Si quis, modo dicto pauper, ordinetur, peccare mortaliter diximus cum de Ordine: at si jam (est cum peccato) initiatus fuit, Inquires Primo, an licet, durante paupertate, Ordinem exerceat, Missam v.g. celebrando. Secundo an incurrat celebrando aliquam penam?

4. Respondeo. Ad primum, puto illicet mortaliter celebrare. Sicut enim, qui ante tempore scienter promoveri se sisit, peccare celebrando, nondum adveniente perfetta etate, quia ut alibi supra diximus, Irregularitas, que prohibet hominem promoveri, prohibet, scilicet promotus ante dispensationem suscepimus Ordinem exercitat; ita in casu, de quo agimus. Neque dicas, si promotus cum Patrimonio illud amittat, non prohiberi Missam celebrare;

ergo,